

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm II. Gratum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

ex doctrina Ioan. Andr. vt sensus sit, quod eos priuatos meritò declarare potuerit. Nam iura ita interpretari conuenit, vt cum aliis iuribus consentiant, c. cùm expeditat 29. de elect. in 6. Cùm itaque ex e. seq. & cit. e. scriptum, priuationem ipso iure incurri ob postulationem indigni, aperte constet, ideo eodem modo hic accipere debemus. Accedit in confirmationem, quod Papa non concederet postulandi aut eligendi facultatem, nisi eam Canonici amisissent.

CAPITVLUM II.

Gratum.

PARAPHRASIS.

Postquam Papa Innocent. III. Canonicorum Senonens. postulationem factam de Altisiodorensi Episcopo reiecit, vt in c. præ. vidimus, ij literis apostolicis subdolè suspensis, mandante Legato Cardinale ad electionem iterum cōvenerunt: Et plures eorum eundem Altisiodor. Episcopum, quem Papa reiecerat, & suspensum declarauerat, denuò postulārunt; aliis numero paucioribus Episcopum Cameracensem in Archiepiscopum postulantibus. Legatus verò cùm intellexisset, Canonicos qui à Pontifice reprobata postulationem renouare præsumebant, eligendi priuilegiū amisisse, quod concessa sibi ex Apostolice Sedi potestate temerē abuteretur, ideoq; ad alios senioris cōsilij, licet numero pauciores, eligendi & postulandi deuolutam esse facultatem, dictum Episcopum Cameracensem ad eorum postulationem, in pastorem ecclesiæ auctoritate Apostolica fretus ordinavit. Ideo Pontifex illum à solicitudine ecclesiæ Cameracensis absolvit; & quæ à Legato ex mandato Papæ acta sunt, Apostolica auctoritate confirmat.

SUMMARIUM.

1. Qui postulationem de persona indigna temere factam, & ob vitium personæ refutatam innovant, aut repertunt, concessa sibi eligendi & postulandi facultate, pro e. vice priuati sunt.
2. Si aliqui ex Capitulo priuati sint eligē-

di vel postulandi potestate, iota hac postulatis in aliis, quāvis numero pauciores sint, residet; imò si unius tantum ad se è Capitularibus, aliis omnibus mortuis, priuatis, aut suspensis, solus Prelatum eligere vel postulare potest.

3. Licit in uno iuxta Collegiū residere possim, Collegiū tamē, seu corpus Collegiū actu, & secundum proprietatem non manet.
4. Si omnes mortui sunt, iura collegialia, vii sunt tituli beneficiales, alii esse desinunt, realia autem siue localia inherent loco, & ecclesiæ materiali.
5. Licit ius eligendi penes unū residere possit, non potest tamen is seipsum eligere.
6. Legatus Sedis Apostolica (licet à laice etiam sit) ex iure tantum speciali, non communi, potest instituere translationem Episcopi ad aliam sedem.

NO T A N D V M I. Qui postulationem de persona indigna temere factam, & ob vitium personæ refutatam innovant, aut repertunt, concessa sibi eligendi & postulandi facultate, pro ea vice priuati sunt. Ita Ioan. Andr. Anton. Abb. in notandis, & est principalis intentio huius c. Ratio dari debet: Quia priuilegium restituens aliquos ad id, quod ex iuriis communis dispositione amiserant, non plus tribuit, quam amissum sit; quia restitutio est iuris amissi recuperatio. Atqui secundum ius commune ita competit Canonicis ius eligendi & postulandi, vt si personam indignam postulent, tali facultate priuati existant, c. cùm in cunctis 7. de elect. c. scriptū 40. cod. Ergo etiam priuilegium seu indulgentia speciali benignitate datum Canonicis, vt nō obstante vitiis ab ipsis facta postulatione aut electione (est enim vtriusq; eadem ratio, vt ex præ. c. constat) ad aliam electionē, postulationem ue accedere possint, ita intelligi debet, vt si personam indignā postulent, vel, quod idem est, imò deterius, priorē personę indigne postulationem renouēt, denuò priuati existant.

Obiicies: Qui priuilegio sibi concessa abutitur, is meretur quidem, vt eo per iudicis sententiam priuetur, sed non ipso facto, seu ipso iure priuatus censetur, vt colligitur ex regula, ad quam Innocent. III. Papa

Papa hic alludere videtur, & habetur in c. vbi 7. d. 74. Priuilegium meretur amittere, qui permisā sibi abutitur potestate: Hanc enim amissionem siue priuationem per Iudicis sententiam fieri debere, ex communione ostendit Suarez lib. 8. de legibus cap. 36. Respondet: Recte ostendi, quod non cuiusque priuilegij abusus priuationem ipso facto inducat: sed speciale hoc est in priuilegio seu indulgentia, per quam alicui, vel aliquibus facultas conceditur, aut amissa restituitur, cui propter abusum ex iure communi, & ipso facto priuatio annexa est.

NOTANDVM II. Si aliqui ē Capitulo priuati sint, sed ad eligendum postulandum in inabiles, tota electionis potestas in alijs, quamvis numero pauciores sint, residet. Ita habetur hic, & in c. bonz 23. c. cūm wintoniensis n. 25. de elect. Idque adeo verum est, vt si vnu tantum Capitularium adsit, alijs omnibus mortuis, priuatis, aut suspensis, is solus Prælatum eligere vel postulare possit, sicuti hic docet Gl. recepta ver. pauciores, Gl. in c. statutum 22. ver. Collegiatas de elect. in 6. argum. l. sicut 7. §. In decurionibus, ff. Quod cuiusque Vniuersitatis &c. vbi Legit̄ notat, cum Gl. ver. Nomen vniuersitatis, Tamet̄ iura Collegij per vnum acquiri non possint, tamen si vnu solus remaneat, ius & nomen Collegij seu Vniuersitatis conservatur in illo:

Duo hic animaduertenda sunt: Primum. Licet omnibus ē Collegio mortuis præter vnum, iura Collegij in eo residenceant, Collegium tamen seu corpus Collegij actu, & secundum proprietatem non manet, sicuti & grec definir, ait Gl. & sequitur Anton. hic n. 26. si unum tantum animal mansit in gregi, si grege legato 22. ff. de legatis 1. Quod si omnes sint mortui, ne uno quidem remanente, tum sanè iura collegialia seu corporalia, cuiusmodi sunt beneficiales tituli, actu esse definit: at vero iura & priuilegia realia siue localia inhærere censentur ecclesiæ materiali, seu loco, quare cūm locus, ecclesia, Monasterium, cui iura inhærēt, siue ad quod bona pertinent, domino ac possessore careat, inter bona vacantia numerari debent,

prout fusè explicau in iusta defens. quæst. 1. præamb. fundam. 3, & in refutat. epilogi pag. 444. & in censura aſtri inextincti loco 1. & p. 2. cens. 7.

Alterum. Tamet̄ ius eligendi penes vnu Capitularem residere possit, nō potest tamen is seipsum eligere, tum quia ambitiosus, & eo ipso indignus censeretur, prout tradit Abb. hīc n. 9. argum. c. per nostras 26. de iure patron. e. scripturis 9. cauſa 8. q. 1. l. planè 4. ff. Quod cuiusque Vniuersitatis &c. tum quia sicut inter dantem & accipientem, ita inter eligentem & electum distinctio esse debet: quia nemo oritur à seipso.

Obligatur primò. Vnu non facit Collegium seu Capitulum, sed necesse est plures conuenire vt fratres, c. 1. de elect. Ergo vnu non potest exercere actus Collegij, videlicet eligere, postulare. Resp. negando consequentiam, cum Gl. in l. Neratius 85. ff. de verb. signif. & Gl. suprā cit. ver. pauciores in hoc c. Licet enim ad constituendum Collegium seu Capitulum necesse sit plures conuenire, tamen omnibus mortuis, aut priuatis, vis, potestas, & iura Collegialia in uno manent, donec alij accesserint: & ideo licet Collegij, siue Capitulum actu & secundum proprietatem non sit, manet tamen virtute & habitu.

Obijcitur secundū: Non est infrequens, vt innocentes puniantur propter nocentes, v.g. liberi ob graue delictum patentum, videlicet hæresin, c. statutum 15. de hæret. in 6. aut læse maiestatis crimen, l. quisquis §. filij, C. ad L. Iuliam Maiestat. Et magis ad propositum est, quod ob crimen atrox à maiore parte Communis Commisum, sij quoq; ex eadem Communitate, qui innocentes sunt, puniuntur amissione libertatis, imposito tributo, aut ciuitatis euērsione, dummodò c. rimen commiserint collegialiter conuenientes, & decernentes iniquè agendum esse, prout tradit Gl. in cit. l. sicut, ver. non debetur. Bartol. in l. aut facta, §. vlt. n. 9. ff. de paenit. Abb. super hoc e. n. 4. & docui lib. 2. Theot. moral. tract. 3. cap. 12. n. 11. §. Porro. Resp. ad hæc, Verum esse, quod innocentes puniri, seu potius damnum pati interdum soleant

Dd 3 ex iuris

ex iuris constitutione, si sint veluti portio
sue pars nocentium seu delinquentium, ut
ostensum est: At vero quod peculiariter at-
tinget ad Communiteatem delinquentem, an-
notanda est doctrina Bartoli in cit. loco. n. 7.
Vel pena, quae a lege, aut homine decerni-
tur, talis est, vt in Communiteatem cadere
possit, non autem in singulos e Communite-
te, v. g. ciuitatis exercito, Ordinis religiosi
extinctio; vel talis pena est, quae etiam in
singulos cadere potest, v. g. tributus imposi-
tio, suspensio. In priore casu non est dubiu-
m, traditae doctrinæ locum esse, quod ob-
taculissimum crimen a maiore parte Com-
munitatis collegialiter commissum, talis po-
ena inferri possit, vt etiam per accidens po-
ena, seu potius damnum redundet in inno-
centes: In posteriore autem casu distinguendu-
m, sitne magna Communitas, quae deliquit,
ita vt innocentes a nocentibus difficile dis-
cernantur, tum omnes imposito v. g. tribu-
to puniri possunt: An vero non sit tam ma-
gna Communitas, quae deliquit, vt in casu
huius c. si Capitulares ad electionem Prae-
lati conuenerunt, tunc penam ea priuationis,
quae non tantum in Collegium cadit, sed etiam
in singulos e Collegio, æquum non est
eos affici, qui innocentes sunt, argum. l. i. ff.
de magistrat. conueniendis

6 NOTANDVM III. circa verb. final.

Quod à te de mandato nostro factum.
Legatus Apostolicæ Sedis ex speciali com-
missione sue mandato, translationem
Episcopi ad aliam Sedem instituere potest,
Non item iure communi, tametsi legatus
a latere sit, vt constat ex c. nisi 3. & c. seq.
de offic. Legati,

CAPITVLUM III.

Bonæ.

PARAPHRASIS.

Cum Guil. Archiepiscopus Rauennatis vi-
ta excessisset, Canonici in novo substitu-
endo Praefule non consenserunt: Nam a-
lij S. Praxedis Presbyterum Cardinalem,

alij vero Imolensi. Episcopum postula-
runt. Innocent. III. Papa auditis, quæ pro
utraque postulatorum parte, seu de iure,
seu de facto allegata fuerant, plura insu-
per allegari curavit. Considerauit autem
Pontifex, quod dicti Cardinalis presen-
tia & assistentia non solum Romanæ, sed
etiam vniuersali ecclesiæ, consequenter
ipsi ecclesiæ Rauennatensi utilior esset;
quamobrem utilitatem communem par-
ticulari, & maiorem minori preferendam
ratus, postulationi Cardinalis assensum
præberos recusauit. Perpendens insuper,
quod Episcop⁹ Imolensis a minore, quam
tertia Canonorum parte, postulatus fu-
erit, etiam eius postulationem reiecit;
cum Sedes Apostolica postulationem a
licuius in tam magnâ dissensione &
contradictione recipere non soleat: Quin-
imò tametsi aliquis in concordia, seu
vnanimi consensu postuletur, postulatione
tamen non ex iustitia debito, sed ex gra-
tia admittere consueuerit. Quamobrem
mandat Pontifex, vt ij. quibus suffragij
ius competit, denuo ad canonicam ele-
ctionem, aut postulationem seu nomina-
tionem personæ idoneæ conueniant,

S V M M A R I V M.

1. *Nomine Clericorum comprehenduntur etiam Cathedralis ecclesia Canonici, nisi sit materia penalis, vel odiosa.*
2. *Si à partibus, earumque aducatis ali-
quid pro causa sua defensione omittitur, Index supplere potest, & profere
ea, qua iuris publici consuetudinis re-
cepie sunt; non item qua ad factum
spectant, nisi in quibusdam tamè ca-
ribus.*
3. *Episcopatus & Cardinalatus incompa-
tibiles sunt; nisi Summus Pontifex ex
rationabili causa differat.*
4. *Cardinalis presbyter, aut diaconus, non
autem episcopus, eligi potest in Episco-
pum; quamvis vniuersim electio Car-
dinalis in Episcopum quodammodo po-
stulatio sit, quia sine impetrato Sum-
mi*